

er tilstede under Behandlingen af den paafølgende Sag, og han sikkert om et Dieblik vil indfinde sig her i Thinget, kunne vi maaskee gjøre en lille Pause.

Efterat Finantsministeren var kommen tilstede, bemærkede

Formanden: Den Sag, som derpaa efter Dagsordenen bliver at foretage, angaaer Udskast til Lov om den svævende Statsgjæld. Sagen er til 2den Behandling*); der er intet Endringsforslag fremkommet til denne Behandling.

Ordføreren (Besæly): Det vil af den afgivne Betænkning være erfaret, at Udvalget havde forbeholdt sig eller idetmindste hentydet til, at et Endringsforslag muligviis kunde blive stillet til Sagens 2den Behandling. Uheldigviis har Fleertallet af Udvalget været af denne Mening, at et saadant ikke burde stilles. Jeg siger „uheldigviis“, da jeg er i Mindretallet. Jeg har nemlig ikke kunnet overbevise mig om, at det ikke skulde være hensigtsmæssigt at træffe en Bestemmelse som den, der er antydet i Udvalgets Betænkning. Smidlertid, da, som sagt, Fleertallet af Udvalget ikke var af denne Mening, blev det ikke stillet af Udvalget; og med Hensyn til, at jeg som Mindretal dog gjerne kunde have stillet det, maa jeg gjøre ovmærksom paa, at i en Sag som denne, der griber ind i det Finantstjelle, antager jeg det ikke for sandsynligt, at et Endringsforslag, mod hvilket Fleertallet af Udvalget og den meget ærede Finantsminister havde erklæret sig, vilde finde Anklang her i Forsamlingen, saameget mere, som ingen af de ærede Medlemmer tog Ordet desangaaende ved Sagens 1ste Behandling med Hensyn til de Oplysninger, som Udvalget har formeent burde ved en senere Forelæggelse af et Lovforslag i samme Retning som dette staffles tilveie, skal jeg endnu her bemærke, at Udvalget har antaget, at disse Oplysninger navnlig med Hensyn til de Midler, der ere udsatte for Boer, Umyndige og Sparekasser, maatte ønskes at være tilstede til den

Tid, da et lignende Lovforslag som dette atter fremkommer, idet det ikke vil være muligt for Forsamlingen eller det Udvalg, der muligviis da maatte blive nedsat, at komme ind paa Sagens Realitet, med mindre saadanne foreligge. Jeg vil derfor tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den meget ærede Finantsminister, om ikke saadanne Oplysninger vilde blive staffede tilveie, naar Sagen atter bliver forelagt ved næste Rigsdagsmøde.

Finantsministeren: Hvad det sidste Spørgsmaal angaaer, da skal jeg med Fornøielse i denne Sag, som i enhver anden, bestrebe mig for at tilveiebringe de Oplysninger, som ønskes, forsaavidt jeg dertil er istand, og jeg skal altsaa ogsaa tage Hensyn til den ærede Ordførers Bemærkninger angaaende de Oplysninger, som han ønsker. Naar jeg ikke er gaaet dybere ind paa Realiteten af de Bemærkninger, som fra Udvalgets Side ere fremfattede, dog, som det forekommer mig, mindre imod Forslaget end imod en vis Deel af de administrative Foranstaltninger, der i Henhold til den bestaaende Lovgivning ere truffene, saa er det, fordi det vilde være temmelig vidtløftigt og navnlig noget vanskeligt med et mundtligt Foredrag at gjøre det. Jeg kan i saa Henseende ansøre, at der, uden at en større Vidtløftighed end nødvendigt er anvendt, foreligger mig fra vedkommende Contoirers Side halvserde Sider fulde af Grindringer og Tal, der vilde være at knytte til Udvalgets Bemærkninger, og jeg havde endogsaa Udstilligt endnu dertil at sœie. Dertil kommer endnu en anden Omstændighed, den nemlig, at jeg ikke godt kunde drøfte de Gjenstande, som Udvalget saaledes har bragt under Omtale, uden at komme til at give enkelte Sparekasser Bink, som jeg for Statens Skyld ønsker helst, at de ikke skulde faae, og derfor har jeg ønsket ikke offentligt at udtale mig derom. Men ligesom jeg erkjender, at der er nogle af det ærede Udvalgs Bemærkninger, der ere grundede og altsaa vilde blive tagne i særdeles Betragtning, saaledes er det en Selvfølge, at Udvalgets Bemærkninger i Almindelighed vilde blive tagne under Overveielse og skee Fyldest, saasnart Omstændighederne tillade det, ad den administrative Veie.

*) Sagens første Behandling findes Sp. 183—88.